

[Mottakernavn]

[Adresse]

[Postnr] [Poststed]

[Kontakt]

Saksbehandler, innvalgstelefon

Håvard Haugnes, 62 55 10 57

Klageavgjørelse - Planendring for "Kvartalet Storgata - Elvarheimgata - Bækbakken" - Elverum kommune

Statsforvalteren viser til oversendelse av klagesak fra Elverum kommune, i brev datert 21.02.2022.

Resultat av Statsforvalterens behandling

Klagen tas delvis til følge. Planendringen gir ikke de nødvendige rammene for bebyggelsen det reguleres for og planvedtaket oppheves derfor som ugyldig.

Saken gjelder

Elverum kommune v/ Formannskapet vedtok mindre endring av reguleringsplanen for «Kvartalet Storgata, Elvarheimgata og Bækbakken» i sak 168/21, datert 24.11.2021. Planendringen skal legges til rette for nytt tilbygg til politistasjonen, med kontorer og parkeringskjeller, samt utbedring/oppstramming av veg og gangforbindelser.

Norges vassdrags- og energidirektorat (NVE) påklaget vedtaket i brev datert 17.12.2021. De mener at politistasjonen må kategoriseres i sikkerhetsklasse F3 (1000-årsflom) og vurderer at planendringen ikke tilstrekkelig ivaretar kravene til sikkerhet mot flom. De anfører videre at deres merknad til høringen har karakter av innsigelse og at saken må utredes og behandles gjennom en full reguleringsprosess.

Elverum kommune v/ Formannskapet behandlet klagen i møte 07.12.2021, sak 2021/89. De tok ikke klagen til følge og sendte saken til Statsforvalteren for endelig avgjørelse.

Formelle forhold og Statsforvalterens kompetanse

Statsforvalteren konstaterer at klagen er fremsatt innenfor klagefristen, av berørt statlig sektormyndighet. Av pbl § 1-9 tredje ledd følger at sektororganet som hovedregel må benytte seg av innsigelse, og ikke kan gå veien om klage på vedtak.¹ Avskjæring av klageretten etter § 1-9 tredje ledd har som formål å forhindre omkamp og klagebehandling om forhold som kunne vært gjort gjeldende gjennom planprosessen. Dette formålet slår ikke til her. Ut fra høringen er det ikke tvilsomt at det her er «varslet» bruk av innsigelse. At en formell innsigelse ikke ble fremsatt direkte, synes å bero på at sektormyndigheten mente man først måtte behandle saken etter en ordinær

¹ Bestemmelsen må sees i sammenheng med pbl. § 5-4 om at innsigelse skal fremmes så tidlig som mulig og senest innen den frist som er fastsatt for høringen av planforslaget.

prosess før formell innsigelse kunne inngis. I et tilfelle som her – hvor saken gjelder tolkning av byggteknisk forskrift – er det imidlertid ikke noe krav om dette, slik vi ser det. Vi kommer tilbake til det nedenfor. Statsforvalteren må etter dette konkludere med at § 1-9 tredje ledd ikke gir grunnlag for avvisning av klagen. Klagen tas derfor til realitetsbehandling.

Statsforvalteren er gitt myndighet til å behandle klager etter plan- og bygningsloven. Vi kan overprøve alle sider av saken, men skal legge stor vekt på hensynet til det kommunale selvstyre ved prøving av det frie skjønn, jf. fvl. § 34. I plansaker innebærer det at Statsforvalteren fullt ut kan overprøve om lovens saksbehandlingsregler er fulgt. Derimot skal vi være tilbakeholdne med å prøve planens innhold. Statsforvalteren kan normalt ikke endre reguleringsplanen uten at kommunen selv er enig eller ved at klagesaken oversendes til Kommunal- og distriktsdepartementet for avgjørelse.²

Om tiltaket og gjeldende plangrunnlag

I kommunedelplanen for Leiret³ er aktuelt område avsatt til sentrumsformål, med benevnelsen «Garverkvarartalet». Sentrumsformålet omfatter bl.a. forretninger, kontor og tjenesteyting. Tidligere vedtatte reguleringsplaner detaljerer og utfyller arealformålene i kommunedelplanen, så langt de ikke er i motstrid, jf. pkt. 1.1. Gjeldende reguleringsplan for eiendommen er «Kvartalet Storgata, Elvarheimgata og Bækbakken», som ble vedtatt 20.12.1993. Aktuelt delfelt (F7) har reguleringsformålet «forretninger».

Politistasjonen ble etablert i Elvarheimgata i 1979. Politiet har nå behov for utvidelse av lokalene. Tiltaket som ligger til grunn for planendringen innebærer et tilbygg på ca. 500 m² med kontorer i én etasje og parkeringskjeller under. Planforslaget binder seg ikke til kun denne utvidelsen – det er ment å legge til rette for framtidig utvidelse på inntil 3 etasjer. Ved oppstartsmøtet har kommunen vurdert at det også er nødvendig å stramme opp og endre vegløsningen forbi kvartalet. Det reguleres for justert veglinje, fortau, endret kryssløsning og kantparkering med ladepunkter. Kommunedelplanen setter krav om ny reguleringsplan før videre utbygging innenfor Garverkvarartalet, jf. pkt. 1.2. Det er derfor ikke anledning til å gjennomføre det aktuelle tiltaket, uten å foreta en omregulering.

Statsforvalterens syn på saken

1. Saksbehandlingen

Som hovedregel er det kommunestyret som kan vedta et planforslag, etter at forslaget har vært varslet gjennom høring og offentlig ettersyn. I utgangspunktet gjelder de samme reglene for endring av reguleringsplan som for utarbeidelse av ny, jf. pbl. § 12-14 første ledd. I visse tilfeller kan imidlertid endringen undergis forenklet behandling (ofte kalt «mindre endring»), iht. § 12-14 andre og tredje ledd (vår understrekning):

«Kommunestyret kan delegere myndigheten til å treffe vedtak om endringer i reguleringsplan når endringene i liten grad vil påvirke gjennomføringen av planen for øvrig, ikke går utover hoveddrammene i planen, og heller ikke berører hensynet til viktige natur- og friluftsområder.

² Se rundskriv T-8/86 og Miljøverndepartementets brev av 16. januar 2004, ref. 200302860-3/MT.

³ Vedtatt 28.08.2019

Før det treffes slikt vedtak, skal saken forelegges berørte myndigheter, og eierne og festerne av eiendommer som direkte berøres av vedtaket, og andre berørte, skal gis anledning til å uttale seg. Jf. for øvrig § 1-9.»

Skillet mellom ordinær og forenklet prosess innebærer i korte trekk at det stilles ulike krav til varsling og hvem som kan treffe vedtak i saken. I foreliggende sak har kommunen besluttet å behandle planendringen etter forenklet prosess. De har gjennomført begrenset høring, med forkortet frist og sluttbehandling i formannskapet. Statsforvalteren vil i det følgende vurdere om kommunen hadde grunnlag for å behandle endringen etter forenklet behandling.

Hoveddrammer og gjennomføring av planen for øvrig

Kommunen har vurdert at endringen kan gjøres som forenklet prosess, fordi endringen i liten grad berører hoveddrammene i eksisterende plan. De mener behandlingen ikke vil gå ut over de hensynene som en ordinær planprosess vil kunne ivareta. Kommunen har sett på hva de konkrete endringene går ut på og hvordan medvirkning og opplysning av saken har blitt ivaretatt. Statsforvalteren tiltrer kommunens vurderinger og viser bl.a. til merknadsbehandlingen s. 2-3:

«Planendringen innebærer begrensede endringer, og en har god kontroll på hvem som vil bli berørt av et slikt tiltak. Realiteten er at dette er et tilbygg til eksisterende bygg i et område som er regulert, og med videreføring av de funksjoner som allerede er til stede i området. Endringer i utforming av gatestruktur er og av mindre art som fint kan gjøres gjennom en slik prosess.»

Konfliktfylte forhold og merknader med «karakter av innsigelse»

Lovens forarbeider⁴ viser til at intensjonen med bestemmelsen, er at man som hovedregel ikke bør benytte forenklet prosess i konfliktfylte saker, som gjelder arealbrukskonflikter mellom ulike berørte eller som påvirker andre myndigheters virkeområde. I slike saker er det grunn til å sikre at alle hensyn kommer frem og blir forsvarlig vurdert, samt at planvedtaket forankres hos kommunens øverste politiske nivå. Vi viser til s. 46 i forarbeidene:

«Slik departementet ser det, bør et avgjørende utgangspunkt for vurderingen være om endringene må betraktes som i vesentlig grad omstridt eller konfliktfylt, og derfor krever bredere medvirkning og grundigere behandling. Dersom endringen ikke er av en slik karakter og den også ligger innenfor planens hoveddramme, vil endringen kunne anses å være av en slik art at prosessen kan forenkles. Dette gjelder selv om det foreligger protester fra naboer eller andre berørte. [...] Departementet forutsetter at dagens ordning, hvor fagmyndighetenes uttalelser tillegges vekt, videreføres. Dersom uttalelsene har karakter av innsigelse og klart gir uttrykk for at det er behov for full planbehandling, bør kommunen ta hensyn til dette i den videre planbehandlingen. Vilårene for enklere prosess vil da normalt ikke være til stede.»

Slik Statsforvalteren forstår det, er det ikke oppstilt som egne vilkår at konfliktfylte forhold eller negative høringsmerknader må medføre ordinær planprosess. Tungtveiende merknader vil imidlertid kunne være et *moment* som tilsier at man går utenfor hoveddrammene i eksisterende plan og derfor bør ha «bredere medvirkning og grundigere behandling». Som det fremgår av forarbeidene, vil vilårene for enklere prosess *normalt* ikke være til stede, i slike tilfeller.

⁴ Prop. 149 L (2015-2016). Om endringen av § 12-14.

I foreliggende plansak har et sentralt tema vært flomsikkerhet. Dette har vært forutsigbart fra eksisterende plan, da deler av området er markert som hensynssone flom. Dette forholdet er det hovedsakelig sektormyndigheten (NVE) som blir direkte berørt av. Saken er forelagt NVE i to omganger. Saken er også utredet ytterligere etter merknader fra NVE og det er foreslått sikringstiltak. Berørt sektormyndighet har i stor grad blitt ivaretatt i planprosessen.

Slik Statsforvalteren vurderer det, er det faglig uenighet mellom kommunen og NVE om forståelsen av kravene i byggteknisk forskrift (TEK17). I høringsmerknaden datert 14.09.2021 minner NVE om at politistasjoner skal plasseres i sikkerhetsklasse F3, dvs. sikres mot 1000-årsflom. NVE mener kommunen ikke tilstrekkelig har utredet sikkerhetskravene iht. forskriften og de anbefaler ikke parkeringskjeller i flomutsatte områder. NVE kom senere med en ny merknad, datert 22.11.2021. Her gjentar de at de mener politistasjonen må plasseres i sikkerhetsklasse F3 og fremhever at organisatoriske tiltak⁵ ikke kan brukes til å oppfylle forskriftskravene. De ytrer i sterkere ordelag at de har innvendinger mot planforslaget og at merknaden «ville vært en innsigelse ved normal planprosess».

Statsforvalteren forstår klager slik at merknadene er ment å ha «karakter av innsigelse». Det fremstår likevel ikke klart for oss hvorfor NVE ikke har fremmet en innsigelse iht. pbl. § 5-4. Man må ikke gå veien om en ordinær planprosess for at det skal være mulig å fremme innsigelse.

Statsforvalteren har vurdert merknadenes innhold og kommunens behandling av dem. Vår vurdering er at de negative merknadene, i seg selv, ikke gir grunn til at saken må behandles gjennom ordinær planprosess. Alle berørte har fått medvirke og framheve sitt syn. Kommunen har også utredet de påpekte forholdene grundig. Vi kan dermed ikke se at den faglige uenigheten alene, skulle gi grunn til å flytte saken over til et annet saksbehandlingsløp.

Konklusjon vedr. saksbehandlingen

Statsforvalteren er kommet til at kommunen hadde hjemmel til å behandle planendringen etter forenklet prosess. Vilkårene i pbl. § 12-14 andre og tredje ledd vurderes å være oppfylt. Berørte grunneiere og offentlige myndigheter har hatt anledning til å uttale seg. Innkomne merknader er fulgt opp ved ytterligere utredninger og de anførte forholdene er grundig vurdert av kommunen. Planendringen er vedtatt av formannskapet, etter delegasjon. Så langt Statsforvalteren kan se, har saksbehandlingen foregått i tråd med reglene om forenklet planendring. Klagen tas ikke til følge, når det gjelder saksbehandlingen.

2. Planens innhold

Sikkerhet mot flom – flomnivå og sikkerhetsklasser

Klagen retter seg i stor grad mot planens materielle innhold. Reguleringsplanen skal legge til rette for tilbygg til politistasjon, herunder en parkeringskjeller, som skal plasseres lavere enn nivået for både 200-års- og 1000-årsflom. Planbeskrivelsen og bestemmelsene legger til grunn at det er sikkerhet iht. 200-årsflom som gjelder for tiltak i planområdet. Ifølge planbeskrivelsen er det aktuelt å tillate parkeringskjeller fordi det ikke er et beredskapsbygg og fordi det kun er et lavpunkt på eiendommen som ligger lavere enn 200-års flomnivå. Det er høyere terreng rundt. Riksvegen fungerer som et dike og det er et høybrekk på gårdsplassen, som enkelt kan justeres for å sikre at overflatevann ikke vil renne direkte ned i parkeringskjelleren. Det er hovedsakelig utfordringer med stigende grunnvannsnivå som må ivaretas ved 200-årsflom.

⁵ Andre tiltak en fysiske sikringstiltak. F.eks. beredskapsplan, varsling, flytte på materiell

Ved 1000-årsflom vil vannstanden bli høyere. Det foreligger ingen rapport over 1000-årsflom, slik som for lavere flomnivåer (NVEs rapport nr. 3/2000). Forslagsstiller har foretatt en beregning, ved å øke nivået basert på tallene for 200-års- og 500-årsflom. Beregningen viser at vannstanden sannsynligvis vil gå høyere enn riksvegen på deler av strekningen vest for politistasjonen.⁶ I dette tilfellet vil overflatevann strømme direkte inn i bygget.⁷ Statsforvalteren finner grunn til å nevne at beregningene er usikre. De viser likevel at det kan utgjøre en betydelig forskjell om planleggingen forutsetter 200-års eller 1000-års flomnivå. Med andre ord er det avgjørende for reguleringen om tiltaket plasseres i sikkerhetsklasse F2 eller F3 iht. forskriften.

Dersom planen skal legge til rette for tiltak av klasse F3 (1000-årsflom) må kommunen gi nødvendige rammer for dette. Planer skal ivareta samfunnssikkerhet og sikre forsvarlig planavklaring for gjennomføring av byggetiltak, jf. pbl. §§ 3-1 bokstav h, 12-1 og 12-7 nr. 4. Statsforvalteren vil i det følgende vurdere to forhold i dette henseendet: hvilken sikkerhetsklasse bygget skal plasseres i og hva som ligger i kravet om at byggverk skal «sikres» mot flom.

Sikkerhetsklasse for tiltaket

Statsforvalteren er kjent med at eksisterende politistasjon allerede ligger i flomutsatt område og at planendringen kun gjelder tilbygg til denne. For planlegging av nye tiltak kommer likevel dagens regler til anvendelse, herunder tekniske krav til byggverk, jf. pbl. § 29-5. Byggteknisk forskrift (TEK17) skal sikre at tiltak «prosjekteres og utføres slik at det ferdige tiltaket oppfyller krav til sikkerhet [...] og slik at vern av liv og materielle verdier ivaretas». Forskriftens § 7-2 setter kravene til sikkerhet mot flom (vår understreking):

«(1) Byggverk hvor konsekvensen av en flom er særlig stor, skal ikke plasseres i flomutsatt område.

(2) For byggverk i flomutsatt område skal det fastsettes sikkerhetsklasse for flom etter tabellen under. Byggverk skal plasseres, dimensjoneres eller sikres mot flom slik at største nominelle årlige sannsynlighet i tabellen ikke overskrides. Dersom det er fare for liv, fastsettes sikkerhetsklasse som for skred, jf. § 7-3.»

I denne saken, hvor kommunen ønsker å regulere for bygg i flomutsatt område, er det andre ledd som er relevant. Byggverk skal «sikres mot flom» iht. «største ... årlige sannsynlighet» etter tabellen i forskriften. Tabellen skiller på hvilken årlig flomsannsynlighet som skal legges til grunn, ut fra hvor stor konsekvensen ved en oversvømmelse kan bli. Hvis konsekvensen kan bli «stor», kategoriseres bygget i sikkerhetsklasse F3. Da må man sikre ut fra nivået for flom med årlig sannsynlighet på 1:1000 (dvs. sannsynlig gjentaksintervall på 1000 år). Veiledningen til forskriften angir preaksepterte ytelser, for bygg som typisk må plasseres i de ulike sikkerhetsklassene. Klasse F3 omfatter bl.a. «byggverk for sårbare samfunnsfunksjoner». Veiledningen lister opp typiske eksempler som vil være innenfor F3 (vår understreking):

«Byggverk som skal fungere i lokale beredskapssituasjoner, for eksempel sykehus, brannstasjon, politistasjon, sivilforsvarsanlegg og infrastruktur av stor samfunnsmessig betydning.»

⁶ Ca. 183,74 moh. iht. forslagsstillers flomanalyse, «Utvidelse Elvarheimgata 10 a – Tilbygg eksisterende politistasjon vurdering av TEK17 §7-2 sikkerhet mot flom og stormflo».

⁷ Ca. 183,6 moh. iht. målinger av terrengnivå på Riksveg 2. Kartverket / hoydedata.no.

Forslagsstiller mener at politiet ikke har noen lokal beredskapsrolle på stedet, idet politistasjonen ikke inneholder arrest, kommandosentral eller skjermingsverdige enkeltobjekter. Samtidig opplyser de at parkeringskjelleren skal brukes til politiets tjenestebiler.⁸

Slik vi forstår bestemmelsen, er de preaksepterte ytelsene i stor grad bindende for hvilken klasse byggverk må plasseres i. Når «politistasjon» er nevnt som eksempel, er det et klart utgangspunkt at tiltaket må plasseres i klasse F3. Oversvømmelse av byggverk tilhørende en politistasjon vil normalt få stor konsekvens, nettopp på grunn av den funksjonen politistasjonen har. I motsetning til F2⁹, som ikke har noen kritisk samfunnsfunksjon, er det for F3 strengere krav for hvor stor flom bygget skal sikres mot. Det er viktig at driften opprettholdes som normalt under påregnelige flomhendelser.

Etter Statsforvalterens syn, er det vanskelig å komme utenom at dette byggverket inngår som del av «politistasjon» og at det også etter en konkret vurdering må vurderes å få «stor» konsekvens ved oversvømmelse. Vi mener at politiets virksomhet som sådan, er tilstrekkelig for å klassifiseres som en kritisk samfunnsfunksjon, uten noen nærmere vurdering av byggets konkrete beredskapsrolle. Vi viser i denne sammenheng til at politiet inngår i JDs liste over kritiske samfunnsfunksjoner.¹⁰ I foreliggende sak dreier det seg om et tilbygg til politistasjon, med parkeringskjeller for tjenestebiler. Parkeringskjelleren innebærer etter vårt syn, at byggverket har en viktig funksjon, idet det skal romme nødvendig materiell for politiet (biler) og at utkjøringen fra kjelleren skal benyttes i deres tjenesteoppdrag. En oversvømmelse vil derfor gi «store» konsekvenser, jf. tabellen i § 7-2.

Statsforvalteren er etter dette kommet til at planendringen legger til rette for bebyggelse i sikkerhetsklasse F3. Forutsetningene for planen er basert på feil sikkerhetsklasse (F2).

Kravet om at byggverk skal «sikres» mot flom

Det andre forholdet som NVE påpeker, knytter seg til tolkningen av at byggverk skal «sikres» mot flom, jf. TEK17 § 7-2, andre ledd. Forslagsstiller og kommunen mener at man kan sikre byggverket mot 1000-årsflom basert på organisatoriske tiltak som f.eks. beredskapsplan, varsling og å flytte på materiell (tjenestebiler), slik at alle funksjoner kan opprettholdes.

Statsforvalteren forstår at denne typen tiltak har gode grunner for seg, og kan tenkes å være egnede ved saktevoksende flommer. Vi mener likevel det er sikker rett at forskriften kun åpner for fysiske tiltak for å «sikre» byggverk. Veiledningen til forskriftens § 7-2 sier følgende om kravet til sikring:

«Forutsetningen [...] er at det gjennomføres risikoreduserende tiltak [...]. Dette kan gjøres ved å sikre byggverket mot oversvømmelse ved sikringstiltak i området, eller ved å dimensjonere og konstruere byggverket slik at det tåler belastningene og skader unngås. [...]. Eksempler på sikringstiltak vil være å heve byggegrunnen til flomsikkert nivå, bygge uten kjeller, eller bygge flomvoller eller andre konstruksjoner som holder vannet unna bebyggelsen.»

Etter Statsforvalterens syn må byggverket være sikret ved konkrete fysiske tiltak, slik som voller eller heving av byggegrunn. Sikringstiltakene kan ikke være basert på sårbarheten ved menneskelige faktorer, som at man f.eks. må flytte på materiell ved en flomsituasjon.¹¹ Statsforvalteren er derfor

⁸ Uttalelse fra Politiet (06.11.2021), Advokatfirmaet Økland (19.01.2022) og forslagsstillers flomanalyse (udatert)

⁹ Bolig, kontorbygning m.m.

¹⁰ Justis- og beredskapsdepartementet, «Liste over virksomheter med kritisk samfunnsfunksjon og nøkkelpersonell» (22.12.2021)

¹¹ Vi er imidlertid kjent med at reglene kan fremstå uhensiktsmessig strenge i dette henseendet. NVE har spilt inn

kommet til at planendringen, herunder forslagene til organisatoriske tiltak, ikke ivaretar kravet til sikring av byggverk iht. TEK17.

3. Oppsummering og konklusjon

Statsforvalteren konkluderer med at kommunen hadde hjemmel til å behandle planendringen etter forenklet prosess. Vilkårene i pbl. § 12-14 andre og tredje ledd vurderes å være oppfylt og saksbehandlingsreglene er fulgt. Klagen tas ikke til følge på dette punktet.

Statsforvalteren vurderer at planendringen går utenfor de materielle rammene kommunen kan regulere innenfor. Planendringen legger til rette for tiltak som må klassifiseres i sikkerhetsklasse F3 (1000-årsflom). Forutsetningen for planbeskrivelsen og bestemmelsene er basert på sikkerhetsklasse F2 (200-årsflom). Planbehandlingen sannsynliggjør ikke at bebyggelsen det reguleres for kan sikres tilstrekkelig, iht. TEK17.

Sikkerhet mot flom er et forhold av vesentlig betydning for ethvert tiltak. Nødvendige rammer må avklares i plansaken, jf. pbl. §§ 3-1 bokstav h og 12-7 nr. 4. Det kan ikke overlates til byggesaken å løse dette forholdet i etterkant. Planendringen fastsetter, etter vårt syn, ikke de nødvendige rammene for bebyggelsen som planen åpner for, jf. pbl. § 12-1. Tiltak etter planen vil dermed komme i strid med TEK17. Planendringen er på denne måten beheftet med innholdsmangler, om gir grunn til å oppheve vedtaket. Klagen fra NVE tas til følge på dette punktet.

Statsforvalterens vedtak

Klagen tas delvis til følge. Planendringen gir ikke de nødvendige rammene for bebyggelsen det reguleres for og planvedtaket oppheves derfor som ugyldig.

Kommunen bes, i samråd med berørte parter, om å revidere forutsetningene for plangrunnlaget, slik at det dekker tiltak i sikkerhetsklasse F3. I denne forbindelse må kommunen utrede hvilket flomnivå som skal legges til grunn for 1000-årsflom på aktuelt sted. Planbeskrivelsen må bygge på disse forutsetningene og utrede mulige sikringstiltak. Bestemmelsene må sette tilstrekkelige rammer for bebyggelsen som planen åpner for.

Vedtaket er truffet med hjemmel i forvaltningsloven § 34 og plan- og bygningsloven § 1-9. Vedtaket er endelig og kan ikke påklages, jf. fvl. § 28.

Med hilsen

Anne Kathrine Fossum (e.f.)
kommunal- og samordningsdirektør

Jo-Bjørner Haugen
avdelingsdirektør

Dokumentet er elektronisk godkjent

Mottakerliste:

NORGES VASSDRAGS- OG ENERGIDIREKTORAT (NVE)	Postboks 5091 Majorstua	0301	OSLO
ADVOKATFIRMAET ØKLAND & CO DA	Postboks 63	2001	LILLESTRØM
ELVERUM KOMMUNE	Postboks 403	2418	ELVERUM
YC EIENDOM AS	Dammenvegen 2	2414	ELVERUM
POLITIETS FELLESTJENESTER ELVERUM	Elvarheimgata 10A	2408	ELVERUM